

Bergvesenet

Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 3563	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering Trondheim	Gradering Fortrolig
Kommer fra ..arkiv Næringsdepartementet	Ekstern rapport nr USB	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Statens Bergrettigheter i Nordland Bergmesterdistrikt Status pr. 01.01 1976				
Forfatter Svinndal, Sverre		Dato 29.04 1976	Bedrift USB	
Kommune	Fylke Nordland	Bergdistrikt Nordlandske	1: 50 000 kartblad	1: 250 000 kartblad
Fagområde	Dokument type	Forekomster		
Råstofftype	Emneord			
Sammendrag				

UNDERSØKELSE AV STATENS
BERGRETTIGHETER

USB-Rapport 2/76

STATENS BERGRETTIGHETER I
NORDLAND BERGMESTERDISTRIKT

Status pr. 1/1 1976

188 anvisninger omnes verdiløse

Sverre Svinndal
geolog

I ALSTADHAUG

1. Buøy svovelkisforekomst, malmkart nr. 473

Staten har her 7 anvisninger fra 1896. Forekomsten har vært drevet på svovelkis, men holder også sinkblende og blyglans i tynne striper. Det oppgis 30% S og 5,2% Zn. Malmen ligger i presset glimmerskifer med kvartsknoller. Den betraktes i gamle rapporter som lite egnet p.g.a. sinkinnholdet.

Forekomsten bør befares nærmere og undersøkes på Zn og Pb.

I programmet for 1976 er det foreslått kr. 5.000 til disse undersøkelsene.

2. Rypen og Vikholmen Cr.

6 anvisninger fra 1892.

ut
Det er ingen rapporter fra disse forekomstene i bergarkivet. Det antas å dreie seg om kromittimpregnasjon i små peridotittlegemer og at anvisningene er uten økonomisk verdi.

II ANDØY

1. Dverberg kisforekomster, malmkart nr. 47 og 48.

Staten har her 9 anvisninger hvorav 1 på Hestneset fra 1905. De øvrige er fra 1954.

Forekomstene ble undersøkt i begynnelsen av 50-årene bl.a. av NGU, berging. Eriksen og bergmester Bøckmann.

Det finnes følgende rapporter fra disse undersøkelsene:

- GM-rapport nr. 87
Geofysiske undersøkelser, Dverberg, 1951
- GM-rapport nr. 143
Geofysiske undersøkelser, Dverberg, 1954
- Andreas Eriksen, 1954
Rapport over undersøkelser av Dverberg kislelt.
- K.L. Bøckmann, 1955
Dverberg kislelt.

Norminol A/S fikk fra 1/7-72 håndgivelse på statens anvisninger i Andøy. I forbindelse med denne håndgivelse

er det gjort enkelte mindre undersøkelser med bl.a. merking, geologisk kartlegging og røsking. Resultatene er lagt fram i rapport fra Arne Dalland og Asbjørn Thon i 1972.

Nyere rapporter har jeg ikke fått.

Det er store områder med kis her og feltene er ikke på langt nær ferdig undersøkt, men det som hittil er gjort viser stort sett lave koppergehalter.

Ved plan for undersøkelse av statens bergrettigheter for 1976 er det foreslått befaring og planlegging av videre undersøkelser.

2. Andøy jernmalmer, Malmkart nr. 46, 49, 50 og 51

Det er kjent flere jernmalmer på Andøya. De beskrives som små lokale linser uten økonomisk verdi.

Staten har 1 anvisning på den såkalte
Ramså lerjernsten (46)

Anvisningen ansees uten økonomisk verdi, og videre undersøkelser anbefales ikke.

III ANKERNES (NARVIK)

1. Kuberget - Sildvikskaret Pb,Zn. Malmkart nr. 156

Staten har her 10 anvisninger etter et langt malmdrag som strekker seg fra Kuberget og Klubnes nede ved sjøen og NØ-over mot ytre Sildvikskaret, en strekning på 5-6 km.

Forekomstene er beskrevet av J.C. Torgersen i NGU nr. 142, av H. Bjørlykke i rapport fra 1948 og av Johs. Færden i 1952.

Malmen ligger i en kvarts-biofittskiifer og opptrer i linser og klumper.

Jeg har besøkt en del av skjerpene i 1974 og mener at malmdraget er såpass interessant at det, sammen med Pb-Zn-forekomstene i Bjørnefjell-Katteratområdet, bør undersøkes nærmere.

I programmet for undersøkelse av statens bergrettigheter

i 1976 er det kalkulert med kr. 85.000 til disse undersøkelserne som vil bestå av geologisk kartlegging, rekognoserende jord- og bekkesediment-prøvetaking og måling med VLF.

2. Bjørnefjell - Katterat, Pb-Zn, Malmkart nr. 151 og 152

Staten har 10 anvisninger benevnt Norddalen 1-10, mutet 1894, som antas å dekke forekomstene Bjørnefjell-Katterat.

Malmen opptrer i tektoniske og strukturelle knutepunkter i et gneiskompleks. Øines, som har befart forekomstene regner med at det er her statens 10 anvisninger ligger, men bemerker at det også fins to andre steder betegnet Norddalen i Ankernes kommune og en av disse går inn mot Sjangelifeltet hvor Sjangeli N/A har 8 mutinger fra 1898 (Malmkart nr. 164). En bør forsøke om det er mulig å klarlegge dette ut fra gamle anmeldelsesprotokoller om disse finnes.

IV BALLANGEN

I følge bergmesterens liste pr. 1/1 1974 har staten 295 anvisninger i Ballangen. Av disse er 83 vesentlig knyttet til det såkalte Råna nikkelfelt. De øvrige er i følge konsesjonsloven tilfalt staten fra Bjørkåsen gruver. Videre har NGU på vegne av staten tatt ut 10 mutinger i tilknytting til Sinklien gruver.

De 83 anvisningene som hovedsakelig er knyttet til nikkelforekomstene har siden 1/4 1970 vært håndgitt til Stavanger Staal A/S som har drevet et omfattende undersøkelsesarbeide etter Ni, særlig i det såkalte Bruvannsfeltet. Dette område er mutet på nytt etter den nye berglov. Angående beliggenheten av de gamle mutingene på Ni og av alle de øvrige mutingene i forbindelse med Bjørkåsen gruver hersker det stor usikkerhet og det bør snarest utføres et omfattende registreringsarbeide her.

På planen for undersøkelse av statens bergrettigheter i 1976 er det kalkulert med kr. 15.000 til registrering og merking av statens mutinger i Ballangen.

Sinklien-området er undersøkt av NGU i 1975 og mutings-
områdene er merket.

V BARDU

1. Anvisningene Bardu 1-13 er høyst sannsynlig Rubben Pb-Zn-forekomst, mutet 1891, malmkart nr. 23

Feltet ble i slutten av 60-årene delvis mutet opp igjen av Heiberg Karlsen. A/S Sydvaranger var i samme tidsrom interessert i å undersøke forekomstene. Det ble i 1968 laget et utkast til leieavtale med A/S Sydvaranger, men jeg kan ikke se at avtalen ble ratifisert. Det ser imidlertid ut til av A/S Sydvaranger i samarbeid med Heiberg Karlsen utførte en del undersøkelser, men noen resultater fra disse foreligger ikke hos bergmesteren eller i Ind. departementet.

Forekomsten er befart av NGU ved Arne Bjørlykke som karakteriserer forekomstene som små og lite interessante. Det dreier seg om blyglans og noe sinkblende i tynne kvartsganger i en kalkspatmarmor.

Det er foreløpig ikke lagt opp planer for videre undersøkelser på Rubben-forekomsten. Heiberg Karlsen holder fremdeles en muting på Rubben-Pb-Zn-forekomst.

VI BEIARN

1. Arstadnakken, 8 anvisninger på Fe, mutet 1896

Ingen rapporter i bergarkivet.

Øines har befart forekomsten i 1972, og mener å ha funnet den igjen. Det dreier seg om små anrikninger av magnetitt i linser av amfibolitt som ligger i en marmor som er sterkt gjennomvevet av granittiske ganger.

Forekomstene er små og verdiløse.

Videre undersøkelser ansees ikke nødvendig.

ut

VII BINDAL

1. Kolsvik, 56 anvisninger, As-Au-W, malmkart nr. 516
Mutet i tidsrommet 1936-1941
2. Reppen, 6 anvisninger, As-Au-W, malmkart nr. 517
Anmeldt av NGU i 1971.

Anvisningene er håndgitt til A/S Sydvaranger for tidsrommet 1/5-71 til 1/5-76 (Oppsagt 9/4-75)

Malm-mineralene opptrer i ganger eller linser av kvarts i forbindelse med en granitt.

Forekomstene er i senere tid undersøkt av NGU, delvis som oppdrag for A/S Sydvaranger. Resultatene er lagt fram i følgende rapporter:

NGU-rapport nr.	1091 A,	Bindalsområdet,	1971
	1091 C,	Reppen	, 1971
	1091 D,	Kolsvik	, 1971
	1209	, Bindalsområdet,	1973

I egen regi har A/S Sydvaranger utført en god del undersøkelser under ledelse av geologene N.B. Hollander og P. Skaarup. De har utarbeidet en rekke rapporter og Hollander har også utarbeidet en sluttrapport, datert 27/3-75, hvor det fins en liste over rapporter fra tidsrommet 1971-1974. A/S Sydvaranger har på grunnlag av de fremkomne resultater vurdert forekomstene som økonomisk uinteressante og sier opp håndgivelsesavtalen pr. 9/4-1975.

Konklusjon

Det er utført ganske omfattende undersøkelser etter W, Au og As i Bindals-distriktet de senere år.

A/S Sydvaranger som vesentlig har stått for disse undersøkelsene, betrakter resultatene som negative. Videre undersøkelser fra statens side på nåværende tidspunkt finner en derfor ikke nødvendig.

VIII BRØNNØY

1. Velfjord Kromfelt, Rødbergene, 7 anvisninger mutet 1892, malmkart nr. 510

I følge en rapport fra Rasmussen i 1931 er det en rekke små

kromitforekomster knyttet til gabbro og serpentinisert peridotitt. De karakteriseres som små og lite interessante.

Konklusjon

Det gjøres i første omgang ingen nærmere undersøkelser av disse forekomstene.

IX EVENES

1. Bogen jernmalmfelter, 31 anvisninger, malmkart nr. 191
Anvisningene er mutet i 1901-1905.
Samtlige er mutet på Fe, men 2 anvisninger benevnt Strand, Bruelven nr. 1 og 2 er også mutet på Sk og Cu.

Gruvedrift startet i 1903 og med visse avbrekk ble det drevet fram til 1939, de senere år av Ofoten Jernmalmgruver som var et datterselskap av A/S Sydvaranger.

Totalt er det tatt ut ca 1,5 mill. tonn malm som har gitt 0,3 mill. tonn slig med 67-70% Fe.

Statens anvisninger er fra 1. november 1975 håndgitt for 5 år til A/S Norsk Jernverk som i følge avtalen forplikter seg til å gjennomføre de undersøkelser som er nødvendige for om mulig å føre bergrettighetene fram til utmål.

En vil derfor avvente resultatene av A/S Norsk Jernverks undersøkelser før en planlegger hva som bør gjøres i statens regi.

X GILDESKÅL

1. Laksådalen - Oterstrand Mo-felter, malmkart nr. 369, 370, 371.

Staten har her 31 anvisninger på Mo, Gildeskål kommune har 15 anvisninger i samme område.

Statens anvisninger er fra 1949, men feltet er første gang mutet i 1911.

Det har vært drift i periodene 1918-1920 og 1937-1945, og det er tilsammen produsert ca 90,000 tonn råmalm som har gitt ca 260 tonn Mo-konsentrat.

Staten fikk feltene overdratt som statsfientlig eiendom i

1945 da gruvene også ble nedlagt.

Angivelig etter en feil fra bergmesteren ble mutingene ikke fristet i 1949 og de ble da mutet av Helga Finneid. Fra statens side ble det også remutet i 1949.

Helga Finneids anvisninger har vært overdratt Giskens Jacobsen, som igjen har overdratt dem videre til Gildeskål kommune. Det er i senere tid blitt kjent at det også forekommer en del W som sheelit i området og i 1955 ble området besøkt av T. Gjelsvik fra NGU som fant forholdsvis stor radioaktivitet i feltet.

Etter oppdrag fra Giskens Jacobsen er feltene blitt undersøkt av Robertsen Research Lab., England.

Feltene er interessante og videre undersøkelser bør utføres med hensyn på både Mo, W, U og eventuelle andre elementer som Th og RE.

I de reviderte undersøkelsesplaner for 1976 er derfor den opprinnelige plan for undersøkelsene i Gildeskål fastholdt med et kostnadsoverslag på kr. 104.000.

XI GRANE

1. Eiteråkkroen, Ø. Svenningdalen, Pb, Zn. 2 anvisninger fra 1936 og 1942, malmkart nr. 496

Anvisningene har vært håndgitt til A/S Sydvaranger.

Undersøkelsene er senere overlatt til HISU-prosjektet, som har fått A/S Sydvarangers resultater.

NGU som i 1974 utførte undersøkelsene for HISU skriver bl.a.:

"Mineraliseringen som hovedsakelig er blyglans er fattig og opptrer på sprekker langs en sone på ca 500 m hvor den er blottet i 12 røsker og 2 større skjerp. Mineraliseringen synes ikke å være så lovende at en kan anbefale videre undersøkelser."

2. Holmvatn 1-3

På Paulsens malmkart er den betegnet 500 b og avtegnet ved Holmvatn som ligger 6-7 km V for Lille Majavatn.

Området^{ble} befart i 1975 uten at en fant tegn til skjerp eller malmineralisering.

Anvisningene må foreløpig avskrives som ikke funnet.

(Se rapport 10/75)

XII HADSEL

1. I de såkalte Kaljord og Lonkan jernmalmfelter har staten 85 Fe-malmanvisninger, hvorav de aller fleste er tilfalt staten ved hjemfall.

Forekomstene har vært drevet i tidsrommet 1905-1911, og det er i alt produsert 30-40,000 tonn med 50-60% Fe.

Malmene er polymetamorfe skarnmalmer som opptrer i små isolerte malmkropper som idag må betraktes som uten økonomisk verdi. De utdrevne malmlinser har vært av størrelsesorden 2-3000 m³.

Konklusjon

Forekomstene har idag ingen økonomisk verdi og videre undersøkelser er ikke planlagt.

XIII HARSTAD

1. To anvisninger på Cu kalt Høyden I og II, mutet 11/7 1905
Foreløpig ikke gjenfunnet.

Ingen rapporter fins i Bergarkivet.

XIV HATTFJELLDAL

1. Mikkeljord, 1 anvisning, Pb-Zn, malmkart nr. 482, mutet 25/8-51
Også anmeldt av Fagerbach fra Oslo i 1950, men disse anvisningene er ikke fristet i 1974.

Feltet ble undersøkt av NGU i 1951 over kap.535. Det er gjort noe geofysikk og resultatene er lagt fram i GM-rapport nr. 89.

De geologiske undersøkelsene er utført av Færden og Strand med kartlegging og litt diamantboring. Feltet er sterkt overdekket. Færden konkluderer med at feltet er lite lovende og at fortsatte undersøkelser ikke anbefales.

Malmen ligger i silifiserte soner i en lys massiv dolomitt i likhet med en rekke andre av Pb,Zn-forekomstene i Nordland.

Feltet har i 1975 blitt befart og geologisk kartlagt av NGU i forbindelse med HISU-programmet. Resultatene er fram-

lagt i NGU-rapport 1339/1 med følgende konklusjon:

"Den regionale geokjemiundersøkelsen gav anomalier bare i nærheten av de kjente mineraliseringene i Mikkelfjord. De påviste malmreservene der er imidlertid for små til å være av økonomisk interesse. Området er så overdekket at det er vanskelig å fastslå om det kan være flere ganger av samme type som de kjente. Geofysikkresultatene fra 1951 er ikke så oppmuntrende i så henseende. For å være på den sikre siden kunne en foreta jordprøvetaking over et område rundt de kjente mineraliseringene. Det synes som om de malmførende spaltene er konsentrert til en forkastningssone midt i det kartlagte området. Det har derfor liten hensikt å gå for langt utenfor denne sonen med prøvetakingen."

Feltet er meget sterkt overdekket og det er vanskelig å si noe om de kjente malmområdenes sammenheng og størrelse. For å få noe mer klarhet i dette er det i USB's forslag til undersøkelsesprogram for 1976 ført opp kr. 12.000 til geokjemisk jordprøvetaking.

XV HEMNES

1. Bleikvassli

En anvisning i forbindelse med Bleikvassli gruver.

Anvisningen er utlånt til Bergverksselskapet Nord-Norge A/S som disponerer anvisningen så lenge driftskonsesjonen ved Mofjellet gruver opprettholdes.

2. Kongsdal (Kongslia), 5 anvisninger på Pb-Zn, malmkart nr. 475.

Disse anvisningene ligger ca 5 km SØ for Bleikvassli gruver.

Området er undersøkt av Bleikvassli gruver og vi har fått utlånt to rapporter fra disse undersøkelsene.

Bleikvassli gruver vil fortsette malmundersøkelsene i Kongsfjellområdet. Selskapet er også gjort oppmerksom på mutingenes tidsbegrensning i forbindelse med den nye berglov og at aktuelle mutinger må begjæres belagt med utmål innen 1/4 1981.

Vi vil holde oss informert om Bleikvassli's undersøkelser i området og finner det foreløpig unødvendig å sette igang undersøkelser i statlig regi.

XVI KVÆFJORD

I Kvæfjord kommune har staten 71 anvisninger fordelt på følgende felter:

1. Salen	4 anvisninger
2. Strømmen og Hestviken	4 "
3. Salfjell eller Straumfjell	34 "
4. Strømsbotn	8 "
5. Strand }	
6. Berg }	9 "
7. Nilsslåtten, Storjord	3 "
8. Husby	1 "
9. Aspeneselven	1 "
10. Storsundåsen	2 "
11. Eidet	1 "
12. Røkenes, jernmalm	4 "

Det er to områder med Cu-mineralisering som her skiller seg ut og det er:

1. Salfjellet eller Str^uamfjellet,
som ligger SV for Straumsbotn innerst inne i Kvæfjord.
2. Bergsgruvene (Berg - Strand) som ligger N og NØ for Borkenes.

I Bergsgruvene var det litt prøvedrift omkring 1916-1918 og det er her tatt ut ca 10 000 tonn malm med gjennomsnitt ca 2,5% Cu.

Begge de nevnte malmfeltene har vært gjenstand for undersøkelser i senere tid.

I Straumfjellet kopperfelter arbeidet Boye Flood i 1958-59, og resultatene av disse undersøkelsene er lagt fram i hans hovedfagsoppgave fra Universitetet i Oslo i 1961. Flood mener malmene er skarnmalmer og han mener undersøkelsene har vist at forekomstene sannsynligvis ikke har noen økonomisk interesse.

A/S Sydvaranger fikk i 1973 håndgivelse på statens 67 anvisninger i Kvæfjord for en periode på 5 år.

I 1974 konkluderer de med at områdene på N-siden av Kvæfjorden ser lovende ut, men i 1975 kommer de til at mulighetene for funn av ny malm av økonomisk interesse i dette område er svært små.

A/S Sydvarangers undersøkelser har vært helt regionale og de har t.eks. ikke utført geofysikk i tilknytting til de kjente malmene.

Da kommunen har planlagt boligfelt i området ved de gamle Berg-gruvene har en funnet det nødvendig med enkle geofysiske målinger omkring disse gruvene og det er for 1976 foreslått brukt kr. 11.000 til slike målinger.

XVII LEIRFJORD

1. Leirfjord og Leland Pb-Zn-forekomster, malmkart nr. 472
8 anvisninger fordelt på de tre forekomstene Smøråsen, Småhaugene og Røskattåsen.

Anvisningene er utlånt til Bergverksselskapet Nord-Norge, Mofjellet Gruver.

Området er undersøkt av NGU i tilknytting til HISU-prosjektet 1974. Resultatene er lagt fram i NGU-rapport nr. 1252/4. Det er utført geologisk kartlegging, geokjemisk prøvetaking av mineraljord og geofysiske forsøksmålinger med VLF. Det er tidligere (1934) utført SP-målinger omkring forekomstene. Mineraliseringene opptrer innen en kalkspatmarmorenhet i nær tilknytting til glimmerskiferlag og det er en strukturell sammenheng mellom malmområdene. En utpreget silifisering opptrer i tilknytting til malmsonen. De geokjemiske og geofysiske undersøkelserne gir stort sett dårlige og vanskelig tolkbare resultater p.g.a. et tildels tykt overdekke av marin leire. NGU's rapport gir følgende konklusjon:

"De eneste sikre data vi har fra feltet er fra blotningen hvor malmen går i dagen. Malmsonen har her en mektighet som ligger langt under det en må ha for økonomisk drift. De indirekte geofysiske og geokjemiske metodene som har vært benyttet, gir liten informasjon om mulighetene under overdekket og mot dypet. Mere omfattende undersøkelser av feltet bør utstå inntil en får bedre kjennskap til denne malmtypen fra andre områder som t.eks. Ravnåsen.

En kan likevel tilrå et begrenset undersøkelsesprogram med IP-målinger og magnetiske målinger av feltet."

I forbindelse med undersøkelse av statens bergrettigheter er det for 1976 ikke planlagt noen undersøkelser på disse forekomstene.

2. Bardal krommalmanvisning, 1 anvisning mutet 1892.

Wb
Anvisningen er befart av Øines i 1972. Han beskriver den som en fattig impregnasjon av kromitt i en liten serpentinitlinse med bredde ca 50 m. Anvisningen er helt uten økonomisk interesse.

3. Kisanvisning på Wollert Jössevoid Mastermos grunn (Bardal)

Wb
Anvisningen er befart av Øines i 1972. Han beskriver malmen her som en 5 cm tykk stripe med svovelkis som går gjennom en kalkspatmarmor som er noe impregnert med svovelkis.

Forekomsten fører bare svovelkis og er uten økonomisk verdi.

XVIII MOSKENES

1. Nappholmen jernmalm, 2 anvisninger, mutet av S.R. i 1956

Forekomsten er beskrevet av H. Carstens i hans doktoravhandling fra 1957 (DKNVS skrifter 1957 nr. 4) og i hans SR-rapport datert 11.3.57, hvor han gir følgende konklusjon:

Wb
"Forekomsten ved Napp består vesentlig av magnetitt-ilmenitt-impregnasjoner i gabbro. Gabbroen holder ca 11-12% magnetitt. Da det opptrer uregelmessige bånd av ilmenitt-magnetitt-pyroksenitt med ca 31% magnetitt nær liggen av gabbroen, kan en regne med en noe høyere gjennomsnittsgehalt enn 11-12% magnetitt i ligg-gabbroen.

Forekomsten må idag anses å være for fattig til utnyttelse selv med forholdsvis betydelige bånd av pyroksenitt.

Ilmenitten vil for tiden heller ikke gi noe salgbart konsentrat p.g.a. den høye hematittgehalten. Det er dog ikke noe i veien for at rikere konsentrasjoner kan finnes i gabbroen ved Napp, da den hittil bare har vært underkastet en kortvarig undersøkelse."

Det er foreløpig ikke planlagt videre undersøkelser på denne forekomsten.

De andre kjente Fe-Ti-malmene i Moskenes, Andopen, Nufsfjord og Kvalvik er knyttet til anortositt og er ikke belagt med mutinger.

XIX RØDØY

I Rødøy kommune har staten en rekke anvisninger på Cr. Det dreier seg om impregnasjon av kromitt i små peridotitter. Som et ledd i undersøkelse av statens bergrettigheter ble disse anvisningene sommeren 1975 undersøkt av Are Korneliussen i forbindelse med hans diplomoppgave ved NTH.

Undersøkelsene viste at peridotittkroppene i området stort sett er meget små og at ingen av dem hadde kromitt-innhold av økonomisk interesse.

Enkelte av peridotittene hadde et relativt høyt innhold av serpentin og talk.

En av peridotittene har vist et visst innhold av Ni og dette vil bli fulgt opp nærmere i 1976.

XX SALANGEN

1. Middagsfjell, Kls og Cu, malmkart nr. 22

Staten har 7 anvisninger kalt Middagsfjell 1-7 i Salangen kommune. Forekomstene antas å være identiske med nr. 22 på Paulsens malmkart.

Det fins ingen rapporter i Bergarkivet. Forekomstene er avmerket på det geologiske kartblad Narvik 1:250 000, men Gustavson har meddelt at forekomsten ikke er besøkt i forbindelse med den geologiske kartleggingen.

En bør forsøke å finne igjen anvisningene og å få dem registrert, merket og vurdert.

XXI SKJÆRSTAD

1. Skjærstad arsenkisforekomst, 9 anvisninger, malmkart nr. 252
og nr. 253

Forekomsten ligger på S-siden av Skjærstadfjorden mellom Skjærstad og Breivik.

Arsenkisen forekommer som impregnasjon i smale (ca 20 cm) steiltstående kvartsganger i granitt. J.C. Torgersen har besøkt feltet i 1923 og han avslutter sin rapport slik:

"Skjærstad arsenkisforekomst må karakteriseres som et felt, som består av en flerhet av mindre, steiltstående kvartsganger i granitt, førende en jevn, regelmessig arsenkisimpregnasjon i dagen, men gangenes mektighet er meget liten. Feltet er ikke stort og får neppe noen betydning som arsenkisleit under vanlige konjunkturer. Gullanalyser er ikke utført."

H. Øines besøkte forekomstene i 1972 og han nevner at bergartene i området er en blanding av granitt og skifer som stryker N-S og at kvartsgangene med arsenkis er knyttet til et Ø-V-gående sprekkesystem.

Forekomstene antas uten verdi, og videre undersøkelser vil ikke bli utført.

XXII VEFSN

1. Ravnåsen sinkforekomst, 10 anvisninger fra 1918, malmkart nr. 492, 493, kart 1926 III

Forekomsten ligger ved Ravnå ca 18 km S for Mosjøen. Det er et langt, smalt malmdrag på 2-3 km, og malmen fører Zn, Pb og Cu. Malmen følger et kalkstenslag og er blottet i en rekke dagskjæringer. Statens anvisninger er bortleid til Bergverkselskapet Nord-Norge, Mofjellet gruver.

I forbindelse med det såkalte HISU-programmet ble det i 1974 satt igang undersøkelser av forekomsten og disse ble utført av NGU. Det ble i 1974 utført geologisk kartlegging, geokjemisk jordprøvetaking og geofysiske målinger med I.P., VLF og magnetometri.

NGU konkluderer i sin rapport med følgende:

"Ut fra det geofysiske, geokjemiske og geologiske materialet har vi relativt positive indikasjoner på en malmmineralisering som øker i mektighet mot dypet og som kan repeteres i flere soner.

Denne tolkingen bygger på flere usikre faktorer, men resultatene som er framkommet er så positive at en bør foreta videre undersøkelser. Vi anbefaler at en ved diamantboringer og ytterligere geofysiske målinger undersøker malmens forløp mot dypet og andre malmsoner i feltet.

Vi foreslår at det først bores et borhull på maksimalt 200 m i profil 5000 N og ca 4875 Ø og med et fall på 45° mot øst. Boringen bør umiddelbart følges opp med IP-målinger i borhullet. Dette er spesielt viktig i tilfelle av at hullet er negativt. Deretter bør plasseringen av et eventuelt hull nummer to bestemmes.

Samtidig med boringen bør feltet måles magnetisk og det bør legges vekt på lange profiler for å undersøke dypeffektene nærmere.

Det vil være ønskelig med enkelte meget korte hull for å undersøke sonene parallelt med den kjente som har gitt geofysiske og geokjemiske anomalier."

I 1975 ble det boret 3 korte borhull på forekomsten. Disse bekreftet at de anomaliene en fant i 1974 parallelt med hovedmalmen skyldes malmmineralisering.

For 1976 er det bevilget kr. 125.000 over statssekretærmidlene til undersøkelser i Ravnåfeltet. Det er planer om boring av et par dyphull for å undersøke den dypanomali som fremkom ved IP-målingene i 1974.

2. Skravelåen jernmalm, 1 anvisning mutet 1942, malmkart nr. 458.

Anvisningen ligger på S-siden av elva Skravelåen like ved en skjæring. Det er her et 15 km langt N-S-gående jernmalmdrag som også gir en markert anomali på NGU's aeromagnetiske kart Mo i Rana.

Den N-lige del av feltene som er kalt Fuglestrand ble mutet allerede i 1894 og 1897 og disse mutingene er belagt med 34 utmål.

Rana gruver driver for tiden prospektering i området og det vil være naturlig om de fikk håndgivelse på statens anvisning.

XXIII VESTVÅGØY1. Eggum jernmalmbforekomst, 3 anvisninger fra 1950

Anvisningene er overdratt staten fra C.A. Knudtzons dødsbo.

Bergarkivet har ingen rapporter fra denne forekomst.

Forekomsten er befart av Øines i 1972. Han beskriver malmen som en kvartsbåndet jernmalm blottlagt i 3-4 små skjerp. Området er sterkt overdekket.

På NGU's aeromagnetiske kart Svolvær (1:250 000) kommer det fram en svak positiv anomali i området.

Som jernmalm betraktet anser en forekomsten for liten og uten økonomisk verdi.

XXIV VEVELSTAD1. Langkilen, (Visten) 5 anvisninger på kis, Zn og Pb, mutet 1930-31, malmkart nr. 506.

Anvisningene er utlånt til Bergverksselskapet Nord-Norge, Mofjellet gruver.

Forekomsten ligger ca 15 km S for Husvika og antakelig i samme strategiske sone som denne.

Det er utført en del undersøkelsesarbeider her med noen røsker og små stoller. Bergmesteren i Nordland skriver etter en befaring i 1952 bl.a.:

"Sannsynligheten er vel at forekomsten er uregelmessig som de fleste kontaktforekomster og at anrikningen som finnes på spredte steder er som rosiner i en pølse for å bruke et billedlig uttrykk. Imidlertid synes jeg at skiferbåndets impregnasjoner er av interesse og bør nærmere undersøkes."

Forekomstene har i 1975 blitt befart av NGU i forbindelse med HISU-prosjektet og NGU's rapport konkluderer med følgende:

"Mineraliseringen i Staulan er stratiform og pretektonisk. Metallinnholdet er sannsynligvis av sedimentær opprinnelse. Metamorfosen har ført til en anrikning av malmen i foldeombøyninger.

Malmens mektighet er liten, enkelte ganger kan den være

øket ved gjentatt foldning. Gehaltene av sink og bly er også lave.

Selv om det i feltet er funnet mange mindre sulfidflekker, og selv om området er kjent som en metallrik provins, er sjansen for at det i Staulan skal være malm (av denne type) i drivverdige mengder små."

For å klarlegge forholdene noe nærmere er det i 1976 planlagt å utføre en del geokjemisk prøvetaking i området.

XXV VÅGAN

1. Vågan prestegård, Mo, 1 anvisning fra 1950

Wf Anvisningen er befart av Øines i 1972 og han mener det må dreie seg om funn av molybden-glans i små pegmatittganger i en syenitt.

Anvisningen anses å være helt uten verdi.

Trondheim, den 29.april 1976

Sverre Svinndal
Sverre Svinndal